

Titel: Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

Citation: "Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.", i *1913/1914: Lovforslag*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r24-shoot-chptrd1e25751/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1913/1914: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Dommen liggende Behandling, denne eller den Del deraf, hvorom dette gælder. I Forbindelse hermed bliver Sagen, for saa vidt den foreliggende Fejl ikke er af den Beskaffenhed, at Landsretten burde have afvist Sagen, at hjemvise til denne Ret. Saa vidt fornødent bør i saa Fald Højesterets Dom angive, fra hvilket Punkt den ny Behandling skal tage sin Begyndelse.

Skal Tiltalte i et Tilfælde, hvor Højesteret vil afsige ny Realitetsdom, dømmes efter et Straffebud, som ikke er bragt i Anvendelse ved den paaankede Dom, og om hvis Anvendelse Rigsanklageren heller ikke har nedlagt Paastand for Højesteret, bør der være givet Parterne særlig Lejlighed til at udtale sig herom. Er Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan der derhos ikke idømmes strengere Straf end bestemt af Landsretten.

§ 961.

Naar Hjemvisningsdom er afsagt, har Rigsanklageren, hvis han ikke frafalder Tiltale, uden Ophold at foranstalte Sagen paa ny indbragt for Landsretten.

Hvor Landsretten finder det nødvendigt, kan den beslutte at genoptage Behandlingen fra et tidligere Punkt end angivet i Hjemvisningsdommen. Forinden ny Dom afsiges, maa der i ethvert Tilfælde være givet Parterne Lejlighed til at udtale sig. Var Sagen kun indanket fra Tiltaltes Side, kan strengere Straf ikke idømmes end ved den tidligere Dom, medmindre Betingelserne for Genoptagelse ere til Stede.

Skal i en Navningesag ny Domsforhandling finde Sted, maa ingen Nævning medvirke, som har deltaget i den tidligere Domsforhandling.

Kapitel 83.

Paaanke af Domme, afsagte af Underretterne.

§ 962.

Domme, afsagte af en Underret, kunne, med de nedennævnte Undtagelser, af Overanklageren eller Tiltalte paaankes til den Landsret, til hvis Kreds vedkommende Ret hører. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgaaende Behandling og de under denne faldne Afgørelser.

I Politisager kan Dommen ordentligvis kun paaankes af Overanklageren, naar andre Følger end Bøde eller Konfiskation kunne idømmes efter det Lovbud, Tiltalen lyder paa, og af Tiltalte kun, naar højere Straf er idømt end Bøde af 40 Kr. eller Konfiskation af Genstande af tilsvarende Værdi. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis paa Andragende — der maa fremsættes inden fjorten Dage efter Dommens Afgørelse eller, hvis det er Tiltalte, som vil anke, og han ikke har været til Stede ved Dommens Afgørelse, efter dens Forkyndelse — tilstede Anke, naar det findes, at særlig Grund hertil foreligger, navnlig hvor Sagen skønnes at have en almindelig Interesse, eller Dommen medfører videregaaende betydelige Følger for Tiltalte. Under tilsvarende Betingelser kan Justitsministeren tilstede, at de i §§ 936 - 37 ommeldte Afgørelser paaankes af Overanklageren.

Naar saadant Andragende bevislig er indgivet til Justitsministeren, kan Landsrettens Formand bestemme, at Fuldbyrdelsen skal udsættes eller standses; dette sker i hvert Fald, naar Anke tilstedes.

§ 963.

Ved Paaanke af de her omtalte Domme blive Reglerne i §§ 941—944 og 946—951 i det hele at anvende med de Lempelser, som følge af Forholdets orskelligheder, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

- 1) Tiltaltes Ankemeddelelse (§ 948, jvf. § 950) kan, naar han afgiver samme personlig, fremsættes mundtlig til vedkommende Rets Retsbog, selv om det ikke sker straks ved Dommens Afsigelse; Dommeren bør være ham behjælpelig herved.
- 2) Hvor Justitsministeren i Henhold til § 962 har tilstedet Anke, maa fornøden Ankemeddelelse og Begrundelse afgives inden en Uge, efter at Tilladelsen er meddelt.

§ 964.

Saa snart Ankemeddelelse har fundet Sted, har Modparten Adgang til for Landsretten at fremsætte Begøring (jvf. § 844) om Ankesagens Afvisning af nogen af de i § 953 nævnte Grunde, eller fordi Anke er udelukket efter § 962. Saadan Afvisning kan ske — være sig efter Begøring eller uden Paaastand — ved Kendelse i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der er givet den ankende Adgang til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 965.

Saa snart Overanklageren har ladet de foreskrevne Meddelelser (§§ 947 og 950) forkynde eller har modtaget dennes Ankemeddelelse eventuelt med tilhørende Begrundelse, indsender han snarest muligt Sagens Akter til Landsretten. Ved Sagens videre Forberedelse og Behandling blive Reglerne i §§ 954—956 og 958—961 at anvende med de fornødne Lempelser. Skulle ny Oplysninger tilvejebringes (§ 955), paahviler det Overanklageren at foretage de hertil fornødne Skridt.

Under Domsforhandlingen har den ankende først Ordet. I øvrigt skulle Reglerne i Kapitel 79 finde Anvendelse paa denne Behandling, for saa vidt saadant ikke er udelukket ved Forholdets Forskellighed eller særlig Bestemmelse.

§ 966.

Landsrettens Dom i en fra en Underret indanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Justitsministeren undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for Højesteret, naar særlig Grund hertil foreligger, navnlig naar Sagen skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for vedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden saadan Frist, som bestemt i § 962, 2det Stykke, og finde i Henseende til Virkningen af saadant Andragendes Indgivelse og Tilfølgelse Reglerne i sidste Stykke af § 962 og i § 963 Nr. 2 tilsvarende Anvendelse.

Landsrettens Dom i en fra Underret indanket Sag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel eller for uforskyldt Udtaaelse af Straf kan altid indankes for Højesteret.

Reglerne i Kapitel 82 blive med de fornødne Lempelser at anvende paa Anke, som iværksættes i Henhold til nærværende Paragraf.

*Kapitel 84.***Paaanke af Domme, afsagte af Sø- og Handelsretten.**

§ 967.

Domme i Straffesager, afsagte af Sø- og Handelsretten, paaankes til Østre Landsret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 83, men, hvis Dommen er afsagt med 4 skyndige Dommere (jvf. § 9), til Højesteret efter Reglerne i Kapitel 82.

*Kapitel 85.***Kære til højere Ret.**

§ 968.

Overfor Kendelser og andre Beslutninger af en Landsret eller en Underret (denne sidste ogsaa som Undersøgelsesret), som ikke — eller dog ikke for Tiden — kunne gøres til Genstand for Anke i Medfør af Bestemmelserne i §§ 940 og 962, kan, for saa vidt det modsatte ikke særlig er bestemt, enhver, overfor hvem Beslutningen indeholder en Afgørelse, rejse Kæremaal til højere Ret overensstemmende med de nedenstaaende Regler. Overfor Domme kan Kæremaal kun rejses i de i §§ 1013 og 1016 nævnte Tilfælde.

Mod Kendelser og andre Beslutninger, der afgives under Domsforhandling eller under dennes Forberedelse, kan dog udenfor de Tilfælde, hvor Adgang til Kære har særlig Hjemmel i Loven, Kæremaal kun rejses, naar og for saa vidt Beslutningen gaar ud paa, at Sagen udsættes eller afvises eller haves, eller angaar Fængsling, Beslag, Ransagning eller lignende, eller paalægger Straf eller Omkostninger, eller er rettet mod nogen, som ikke er Part i Sagen.

I Sager, hvor Anke ordentligvis er udelukket ifølge Reglerne i § 966, kan Kæremaal af en Part kun rejses med Tilladelse af Justitsministeren, i hvilken Henseende Reglerne om Tilladelse til Anke finde tilsvarende Anvendelse.

Overfor Kendelser og Beslutninger af Sø- og Handelsretten kan Kæremaal rejses i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, henholdsvis til Østre Landsret og til Højesteret, jvf. § 967.

§ 969.

Hvor denne Lov ikke bestemmer andet, er Kæremaalsfristen fjorten Dage, regnede fra Afgivelsen af den Beslutning, hvorom Taleren er, dog at Bestemmelserne i § 949 finde tilsvarende Anvendelse.

Kæremaal medfører ikke Opsættelse af Beslutningens Udførelse, medmindre det modsatte bestemmes enten af den Ret, som har afgivet Beslutningen, eller af den Ret, for hvilken Kære rejses, jvf. ogsaa § 189.

§ 970.

Kæremaal fremsættes skriftlig for den Ret, hvis Beslutning paaklages, eller erklæres mundtlig til dennes Retsbog. Rejses Kæremaal fra Paatalemyndighedens Side, lader denne uden Ophold samme forkynde for Sigtede og, naar nogen anden for det foreliggende Spørgsmaals Vedkommende er at betragte som Modpart, tillige